

§§ 3-5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formaden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om adoption.

(Lovforslaget findes i tillæg A sp. 167, fremsættelsen i tidenden sp. 462).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Nina Andersen: Da den nye adoptionslov gennemførtes i 1956, var en af de væsentligste ændringer gennemførelsen af gensidig arveret mellem adoptivbarnet og dets livsarvinger på den ene side og adoptanten og hans slægt på den anden side. Imidlertid var det således, at denne lovændring kun havde retsvirkning for de adoptionsforhold, som blev stiftet, efter at den nye lov var gennemført.

Da det imidlertid kunne tænkes, at man også for tidligere gennemførte adoptioner kunne ønske at få en lignende ordning, blev der ved lovens § 27 givet justitsministeren hjemmel til efter begæring at ændre bevilgingen ved en påtegning. Da man naturligvis gerne ville have, at sådanne ændringer skete så snart som muligt, satte man en tidsfrist, nemlig 5 år fra lovens ikrafttræden.

Der har, som justitsministeren oplyste i sin fremsættelsestale, været et par tusinde ansøgninger derom, men da justitsministeriet mener, at der er grund til at antage, at der er flere, som kunne ønske en sådan ændring, men blot ikke har meldt sig endnu, foreslås det i det foreliggende lovforslag, at tidsfristen bortfalder, således at der altså også efter den 1. januar 1962 vil kunne foretages sådanne påtegninger med de deraf følgende ændringer. Vi fra vor side finder det fuldt rigtigt, at dette er foreslået, og vi anbefaler det.

Justitsministeren gjorde videre i sin frem-

settelsestale opmærksom på, at navnebestemmelserne i adoptionsloven egentlig er overflødige nu for Danmarks vedkommende, bortset fra Færøerne og Grønland, hvor man fortsat ikke har andre regler end adoptionsloven. Af den grund foreslås der ingen ændring, selv om det for os hernede kunne synes at være naturligt at tage det ud af loven. Vi er da også i mit parti enige med justitsministeren i, at man foreløbig ikke skal røre ved navnebestemmelserne.

Til sidst vil jeg sige, at den foreslåede ændring forekommer os så indlysende og så let fattelig, at det skulle være muligt at gennemføre den uden udvalgsbehandling.

Ib Thyregod: Med den sidst vedtagne adoptionslov af 25. maj 1956 indførtes der som bekendt betydelige ændringer i forhold til den tidligere adoptionslov af 1923. Det drejer sig navnlig som nævnt om adgangen til i hvert fald som overvejende hovedregel at få en såkaldt „stærk“ adoption, det vil sige, at alle sædvanlige retsvirkninger mellem barn og forældre indtræder i forholdet mellem adoptivbarn og adoptivforældre, medens omvendt den retlige forbindelse mellem barnet og dets oprindelige slægt helt bortfalder. Der er efter 1956-lovens § 27, stk. 2, jfr. § 13, stk. 1, adgang for justitsministeren til at lade den „stærke“ adoption gælde også for ældre adoptionsforhold inden for en 5 års periode. Virkningen for adoptivforældre, som har adopteret ifølge de ældre love, det gælder både loven af 1923 og tidligere love, er den, at underholdsbidrag ikke længere kan indkræves, at et forbehold, som eventuelt er taget om, at der kan testes til skade for adoptivbarnet, falder væk, og at det arvemæssige forhold til adoptivforældrene er ganske som et barns forhold til egne forældre, og omvendt, at den arveretlige forbindelse med barnets oprindelige slægt falder bort.

Der er efter vor opfattelse ingen tvivl om, at den stærke adoption er den rimelige og rigtige ordning, og det er derfor også rimeligt, at den i videst muligt omfang indføres også for ældre adoptionsforhold. Vanskeligheden ved at gennemføre denne bestemmelse for ældre adoptionsforhold ligger i, at mange af disse adoptivforældre i virkeligheden ikke kender den nye lovs bestem-